

nuværende Justitsminister var den Gang Ordfører for vort Parti, og han fremhævede meget stærkt Ønskeligheden af, at Børnetilsynet flyttedes over til Indenrigsministeriet, hvorunder al Forsorg i øvrigt henhørte. Den daværende Justitsminister var jo imidlertid ikke tilbøjelig til at foretage denne Flytning, men siden den Tid har vi faaet et særligt Socialministerium, og Flytningen er derfor foregaaet ganske naturligt. Ændringerne i § 3 er saaledes af rent redaktionel Karakter.

Med Hensyn til Lovforslaget om Ændringer i Loven om Tilsynet med Børn kan jeg i det allervæsentligste henholde mig til, hvad jeg har sagt om Ændringerne i Værgeraadsloven. Naar Loven er affattet saaledes, at man kan bruge nogle Paragraffer i den til at omgaa andre med, naar man kan omgaa den vigtige Plejetilladelsesbestemmelse ved at tage ikke et eller to Børn i Pleje, men saa mange, at man kan tale om et Børnehjem, er det indlysende for alle, at saa maa der finde en Ændring Sted. Jeg kan derfor ogsaa anbefale dette lille Forslag til Fremme.

J. Chr. Møller: Det forekommer mig, at man ved den Ændring, der her foreslaas til Værgeraadsloven, giver Overinspektøren en ikke lille Myndighed, og at man samtidig noget forlygtiger det Ansvar og den Interesse, Værgeraadet hidtil har haft. Medens Værgeraadet tidligere skulde indberette til Overinspektøren, skal det nu være Overinspektøren, som fuldstændig opstiller Betingelserne for, hvorledes Hjemmet skal være, hvorledes det skal ledes og indrettes o. s. v. I de allerfleste Tilfælde vil jeg mene, at Lederne af Hjemmene, vel at mærke, naar det er Ledere, der har Kærlighed til deres Arbejde, langt bedre kan ordne de praktiske Forhold end en hel Masse teoretiske Forskrifter fra Overinspektøren. Man skal nu en Gang være varsom med at stille alt for indgaaende Betingelser, derved risikerer man, at det bliver mere vanskeligt at skaffe Plejehjem, gode Plejehjem, end hidtil. Nu sagde det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone), at de gode Ledere af Børnehjem gerne underkaster sig enhver Kontrol. Jeg er ikke sikker paa, at det er ganske rigtigt. Mange vil maaske mene, at det er en vis Mistillid og Mistro, der vises dem; naar de opretter gode Hjem og leder dem, saa godt de forstaar, vil mange af dem ikke rigtig forstaa, at de skal underkastes en saadan Kontrol. Jeg er derfor noget betænkelig ved den større Indflydelse, der her bliver givet Overinspektøren. Alle er jo ikke lige liberale i deres Fordringer,

og der kan, som jeg sagde før, meget let stilles saadanne Fordringer, at det kan blive en Hindring for, at man kan faa gode Plejehjem i tilstrækkeligt Tal. Men da Lovforslaget tillige med det andet, der er sideløbende med det, kommer i Udvalg, kan vi nærmere tale om, hvorvidt man kan finde noget bedre. Jeg vil dog nærmest være tilbøjelig til at beholde det, vi har: at man frit kan oprette Hjem uden særlig Tilladelse, det tror jeg vil være det rigtigste. Der kan naturligvis, saaledes som det ærede 8de Medlem for 6te Kreds meget rigtigt sagde, blive et lille Mellemlum, i hvilket det maaske kan skorte paa Tilsynet, men lang Tid vil der dog som Regel ikke gaa, og jeg tror, at de, der opretter et saadant Hjem, gør det ikke for at tjene Penge, men udelukkende, fordi de har Kærlighed til Børn og mener, at de har en Gerning at gøre paa dette Felt.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) mente ikke, det var tilstrækkeligt, at man førte Tilsyn med Hjemmene, man maatte ogsaa have Myndighed til at skride ind. Det mener jeg egentlig ikke der behøves en særlig Bestemmelse om; naar man har Tilsynet med Hjemmet, saa kan man ogsaa indberette, hvad man mener om dette Hjem; og sker der da noget kriminelt — det behøver ikke just at være kriminelt — vil man efter min Mening ogsaa have Myndighed til at skride ind, eller dog træffe saadanne Foranstaltninger, at Fejlene, i hvert Fald de værste, vil kunne rettes.

Der har været delte Meninger om, hvorvidt man skulde bevare det i Værgeraadslovens § 35 anvendte Udtryk eller gaa bort fra det, altsaa dette: „Børn, der er sædeligt fordærvede eller af en særlig vanskelig Karakter“. Den ærede sidste Taler mente, at det satte et Stempel paa Hjemmet. Det synes jeg nu ikke, men det er rigtigt at fremhæve, hvad der er i Vejen med disse Børn. Man kan ikke slaa sig til Ro med, at de enkelte Hjem selv ved det, det skal gerne være slaaet fast, hvad der er i Vejen. Thi deri er jeg enig med det ærede Medlem, der først talte, at der er stor Forskel paa at have en vanskelig Karakter og at være sædeligt fordærvet, det er to Ting, som jeg ikke mener kan sammenlignes.

Det andet lille Lovforslag er, som jeg før sagde, sideløbende med Forslaget om Ændring i Værgeraadsloven. Loven om Tilsyn med Børn er ikke af nogen gammel Dato, og de Erfaringer, man indtil nu har kunnet indhente, er ikke store. Naar For-